tových médií, tiskáren a dalších. Takže můžeme audiovizuální díla stahovat a kopírovat, ale nesmíme sdílet. U softwaru je situace jiná, řídí se podle licence. Pokud by ACTA vstoupila v platnost, hodně by se změnilo. Kopírování díla pro vlastní potřebu by bylo i nadále legální, ale pouze pokud by uživatel vlastnil originál. A to ještě pouze v tom případě, že by při vytvoření kopie neporušil nebo neobešel ochranu. A chráněna je velká většina mainstreamové produkce. Podle toho bychom si například ani nemohli převést zakoupené CD do mp3. Nejasná je i definice pojmu „ochrana“. Média jsou chráněna tak, že jsou na nich data zapsána nějakým speciálním způsobem a zakódována. Pokud ovšem někdo napíše software, který je schopný s těmito daty pracovat, je to porušení ochrany nebo zkrátka „přizpůsobení se“ technologii?

Obcházení soudů

Mnohé praktiky, které jsem zde popsal, nejsou vůbec neznámé. Zásadní rozdíl je ovšem v tom, že v současnosti k jejich uplatnění potřebujete souhlas soudu. Pokud soud shledá žádost jako opodstatněnou, poskytovatel má povinnost vydat vyšetřovatelům potřebné záznamy. Stejně tak může povolit prohledání. Je to zdlouhavý proces, ale zabraňuje neopodstatněnému šikanování občanů a zneužívání moci. ACTA by soudy jaksi obešla a vytvořila určitou vrstvu úředníků, a ti by ve spolupráci s autorskými pravomocemi měli zvláštní pravomoci. Soud by přišel na řadu, až pokud by se ho obžalovaný dožadoval.

Blýská se na lepší časy?

Nakonec by to ale nemuselo dopadnout tak černě, jak to podle dohody vypadá. Evropský parlament 7. září 2010 těsnou většinou schválil deklaraci, ve které úmysly ACTA krotí a nechce nic uspěchat. Nutno dodat, že deklarace je vlastně jen vyjádření postoje a nikomu nic nenařizuje, takže pokud by komise chtěla ve vyjednávání postupovat stejným směrem jako dosud, nic jí nebrání. Ale i tak se jedná o významné vystoupení politiků proti dohodě.

Velký podíl na deklaraci měla i česká europoslankyně za KDU-ČSL Zuzana Roithová, která byla jedním ze čtyř iniciátorů deklarace a ACTA dlouhodobě kritizuje. Co se 377 poslancům Evropského parlamentu nelíbí? Hlavně utajené vyjednávání o dohodě. Požadují, aby byly odtajněny všechny dokumenty související s jednáním a nadále se o smlouvě vyjednávalo pod kontrolou veřejnosti. Také si myslí, že by dohoda neměla uplatňovat presumpci viny a zbytečně omezovat právo na soukromí. Zuzana Roithová přidává další pádný argument, se kterým možná budete souhlasit, i pokud jste příznivci tvrdších opatření. Dohody se neúčastní největší producenti padělaného zboží jako Rusko, Čína, Indie nebo Brazílie. Bez účasti těchto a dalších států toho ACTA moc nezmůže.

Jaký postoj k dohodě zastávají naše politické strany? U příležitosti květnových voleb do Poslanecké sněmovny jsme se jich zeptali. KSČM by současné znění dohody nepodpořila, Straně zelených se nelíbí uzavřená jednání a nepodpořili by obdobu francouzského zákona HADOPI, ale zároveň říkají, že z dosavadních návrhů nelze moc usuzovat, jak bude konečná verze dohody vypadat. Strana práv občanů Zemanovci sdílí výhrady Evropského parlamentu, ale také je podle ní brzy na rozsáhlejší vyjádření. TOP 09 chápe, že je třeba reagovat na porušování autorských práv, ale nemělo by se tak dít na úkor svobody na Internetu. Další strany s potenciálem dostat se do Poslanecké sněmovny také dostaly prostor k vyjádření, ale neodpověděly. Jinak ale nelze opomenout Českou pirátskou stranu, pro niž je odpor k omezování svobody na Internetu jedním z programových pilířů a dohodu ACTA často komentuje a kritizuje.

Co bude dál?

Dál se bude jednat. Uvidíme, jestli deklarace europoslanců bude mít nějaký vliv, nebo jednání stále budou probíhat potají a s veřejností nikdo nebude mluvit. I kdyby se dohodu ACTA nakonec podařilo prosadit, výsledky by byly nejisté... Padělatelských velmocí se nedotkne a prohlídky na hranicích by asi moc neodhalily. Mohli bychom akorát doufat, že se ACTA zaměří spíše na velké ryby, které zneužívají práci jiných a na nelegálních kopiích vydělávají, než na průměrné občany, které by omezovala byrokracií a narušením soukromí. Každopádně se dá očekávat, že by se hodně rozšířilo šifrování a lidé by si špehování nenechali jen tak líbit.

Telefonování přes internet: VoIP program Ekiga

Lukáš Němeček

Internetová telefonie neboli VoIP se pomalu, ale jistě stává pojmem dnešní doby. Z původních kanceláří manažerů, obchodníků a velkých firem se nyní začíná přesouvat i směrem k obyčejnému koncovému uživateli, do běžných domácností a rodin. A není se čemu divit. Pomocí VoIP se dají ušetřit nemalé finanční prostředky a nabídka tuzemských operátorů je vskutku bohatá a zajímavá.

Co je to VoIP

Laicky by se dalo říct, že VoIP (z anglického Voice over Internet Protocol) plně nahrazuje běžnou telefonii, ať už přes mobilní telefon nebo pevnou linku. Avšak s tím rozdílem, že VoIP pracuje bezdrátově, jen za pomocí vašeho připojení k Internetu. Tím je dána obrovská výhoda, že můžete volat prakticky odkudkoliv, kde máte dostupné připojení k síti (může to být i wifi hotspot a jiné). Jediným „omezením" je pouze kvalita spojení. Nemělo by příliš kolísat, mělo by mít, pokud možno co nejmenší odezvy a rychlost alespoň 128 kbps v obou směrech, tedy download i upload.

Poskytovatelé VoIP

Poskytovatelů VoIP připojení je na našem trhu nespočet a každý nabízí služby po svém, každý má trochu odlišné nabídky tarifů, zařízení pro volání a případné benefity pro své zákazníky. Mezi nejznámější patří například FAYN, 802, Viphone či Ha-vel. Kompletní přehled poskytovatelů internetového volání můžete nalézt například v článku na InternetProVsechny.cz. Každý z vás si určitě vybere toho svého, který mu v něčem bude vyhovovat více a bude mu sympatický. Já osobně využívám služeb operátora FAYN a jsem nadmíru spokojen.

Jak a čím volat

Právě jsme si zde v krátkosti uvedli, co to vlastně ona internetová telefonie je a kdo nám ji poskytuje. Teď už zbývá jen otázka, jak a čím volat? V podstatě máte na výběr ze tří možností. Buď si od svého operátora můžete zakoupit speciální zařízení, tzv. VoIP telefon a s tímto pak normálně pracovat jako například s běžnou pevnou linkou či mobilem. Nabídky operátorů jsou vskutku pestré a většina z nich dává telefony za symbolickou cenu ke svým tarifům. Druhou možností je využití vlastního mobilního telefonu a za pomoci speciální mobilní aplikace Fring ve svém mobilu VoIP zprovoznit. Tato aplikace je vyvíjena jak pro telefony s Javou, tak i pro chytré Symbiany a nově také pro Android. Podporováno je obrovské množství telefonů, takže by se nemělo stát, že zrovna ten váš v nabídce nebude. A konečně poslední, třetí možností je volání přes váš počítač nebo notebook. K tomuto účelu budete potřebovat nejlépe nějaký headset, popřípadě je také možné použít mikrofon a sluchátka zvlášť, a software, pomocí kterého budete hovory uskutečňovat. Takových programů je opět nespočet, ale jen jeden z nich opravdu vyniká nad ostatními. Jedná se o open-source aplikaci šířenou pod licencí GPL, tudíž je zcela zdarma. Navíc je ke stažení jak pro operační systém Windows, tak i pro Linux a mimo jiné je přeložen i do češtiny. A právě o tomto programu si dnes něco povíme.

Začínáme

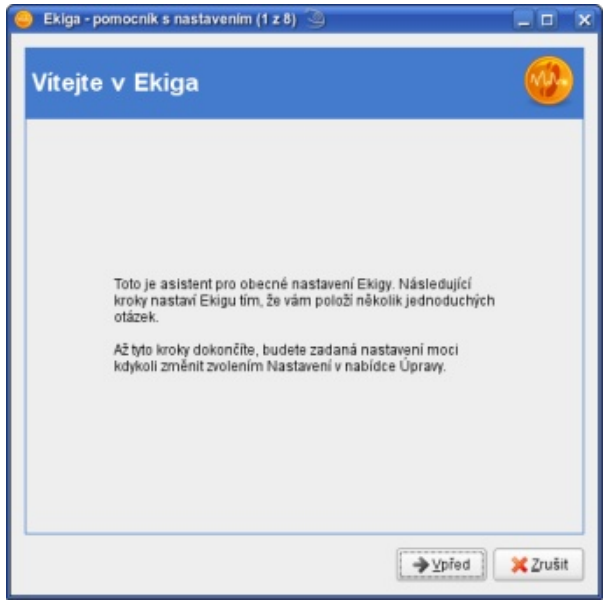

První instalační okno programu Ekiga

Ze všeho nejdříve si samozřejmě musíte aplikaci Ekiga stáhnout a nainstalovat na svůj počítač. Za tímto účelem aplikaci vyhledejte v repozitářích správce balíčků. Pokud ji nenajdete, navštivte stránky programu a zvolte požadovanou verzi pro Linux. Po nainstalování a spuštění se objeví úvodní obrazovka s osmi kroky, kterými Ekigu nastavíte do provozuschopného stavu.

Nejdříve vyplňte osobní informace, konkrétně jméno a příjmení. Na následující kartě máte v podstatě